

Úr øllum ættum koma gestir

– um gestaboð
og fólkaskikk

Gestir eru vælkomnir á ólavsøku.
So hjartaliga vælkomnir.
Tá vit trunka okkum saman í góð-
um vertskapi. Eta, drekka, syngja
og sova undir somu lon.
Men tað krevur nakað serligt at
vera so tøtt og so nógv í senn.
Bæði av gestum og vertum.
Hetta serliga er fólkaskikkur.
Gestir, sum duga fólkaskikk eru
vælkomnir ár um ár.
Hinir skulu heldur halda seg
heima.

Snapsing

Tekur tú ímóti, tá snapsur verður skonktur, skalt tú lyfta glasið eitt
sindur, hyggja inn í eyguni á skonkjaranum og skála við einum brosi –
onki við at snerkja ella viðmerkja, at tær ikki dámar.
Tað er í lagi at klípa, men bið ongantíð um ein hálvan snaps.
Skonkjarin skal ikki bjóða einum persóni, sum fleiri ferðir hevur
takkað nei.
Skonkjarin skal ikki leypa konufólk um. Tað er ein gamal óskikkur, sum
summi kiksað mannfólk framvegis halda vera gentlemansligur ...